

IN HET GEHEIM GETROUWD

IN DE "BUSH BUSH" VAN ZUID-AFRIKA

Ik, Mike, had al een huwelijk van 11 en een half jaar achter de rug en die was niet zonder slag of stoot teneinde gekomen, maar uit dit huwelijk heb ik wel twee schatten van kinderen gekregen. Voor mij stonden daarom 3 dingen vast: ik trouw NOOIT meer, ik wil NIETS met een collega en voor mij GEEN kinderen meer. Het onverwachte gebeurde echter. Ik werd smoorverliefd op een collega en op het moment dat ik dit artikel schrijf, zijn we inmiddels getrouwd en hebben samen 2 kinderen.

Ons 'trouwverhaal' is heel apart. Ik denk dat mijn collega Tarheel en ik nog maar een paar maanden met elkaar omgingen, toen we al over trouwen begonnen te praten. Dat we zouden gaan trouwen stond al snel vast, maar we wilden niets overhaasten. Tarheel begon echter heel ijverig te surfen op internet en zij kwam telkens uit op de website van Fundisa Weddings. Deze site zag er gelijk uit, er was een heel enthousiaste Yolanda en hele goede recensies. Het sprak Tarheel enorm aan.

Toen ze mij de website liet zien, ging ik ook al snel overstag. Ik had tegen Tarheel gezegd dat zij maar moest beslissen hoe ze de bruiloft wilde vieren. Als ze in Nederland wilde trouwen met alles erop en eraan vond ik het goed, maar als ze wat anders wilde, zoals trouwen in het buitenland, vond ik dat ook goed. Daarbij moet je bedenken dat zij uit een heel leuk gezin komt, met een Surinaamse vader en een Drentse moeder en de band tussen de vier dochters erg close is. Ze weten naar mijn idee alles van elkaar. Vandaar dat het een moeilijke beslissing was of we zouden gaan trouwen in Zuid-Afrika met óf zonder gasten.

Het werd het laatste. We hadden besloten dat we in Zuid-Afrika zouden gaan trouwen: in het geheim romantisch met z'n tweeën. Verder niemand die er vanaf mocht weten. Vanaf de eerste minuut hebben we heel leuk en intensief mailcontact gehad met Yolanda. Ze had hele leuke ideeën en wij gaven haar onze wensen aan. Alles wat we wilden, bleek gerealiseerd te kunnen worden. Yolanda kwam met enkele suggesties en we kozen voor het trouwen in de 'bush bush' van Ulusaba Private Game Reserve, in het Sabi Sand Private Game Reserve. We zouden hier drie nachten verblijven

in het wildpark van Sir Richard Branson; de grote man van Virgin. De tijd vanaf het eerste mailtje tot aan de datum dat we naar Zuid-Afrika zouden gaan, leek een eeuwigheid te duren. Temeer omdat we dus in het geheim gingen trouwen en onze plannen dus met niemand konden delen. We hadden de mensen om ons heen verteld dat we op vakantie zouden gaan naar de Canarische Eilanden. We hadden zelfs reisboeken daarvan gehaald en het een en ander ingestudeerd, zodat men ons niet kon 'betrappen'. En wij maar onze mond houden, zelfs tegen onze beste vrienden.

En dan was daar eindelijk de dag dat we naar Zuid-Afrika zouden vertrekken. Met twee koffers op weg naar Schiphol, waarvan één vol met bruidskleding. En een vader die bij het afscheid nemen nog zei: "Nou veel plezier op de Canarische Eilanden."

We vlogen via Engeland naar Johannesburg, een vlucht van ca. 12 uur, keurig verzorgd door de bemanning van South African Airways. Op Johannesburg Airport haalden we de huurauto op en daarna reden we twee weken lang zelf door het land van plaats naar plaats. We startten in Pretoria, vervolgens naar een guesthouse in de bergen en na vier dagen gingen we naar Ulusaba.

Toen we hier aankwamen, dachten we allebei: wat is dit nu? We zagen een soort houten, rieten hut en het zag er niet echt uitnodigend uit. We checkten in en moesten onze auto daar laten staan, want we zouden door een ranger naar onze lodge, Ulusaba's Safari Lodge, worden gebracht. Inderdaad, na enkele minuten kwam een ranger met een grijns van oor tot oor op zijn gezicht ons halen. Hij stelde zich voor als Paulie en vanaf dit moment begon het feest.

We reden het terrein op en het was echt schitterend! Zo'n onwijs mooie lodge met allemaal luxe kamers (losstaande huisjes) die deels met elkaar verbonden waren middels houten touwbruggen. We hadden het geluk dat ons kamertype gratis ge-upgrade werd naar één van de duurste en mooiste kamers.

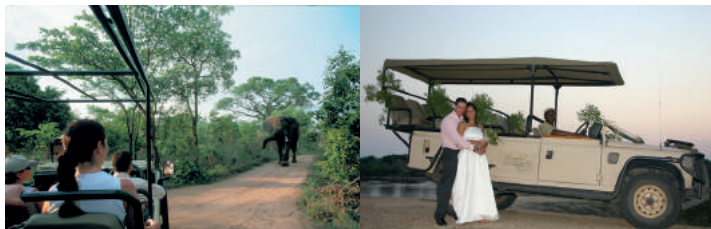

We werden naar onze kamer/huisje gebracht en er werd ons gezegd dat we ervoor moesten zorgen dat de ramen en deuren dicht bleven, anders zouden we waarschijnlijk apen met onze (trouw)kleding door het reservaat zien lopen.

Het was genieten geblazen! Alles helemaal af! En hier zouden we elkaar het ja-woord gaan geven! 's Middags om een uur of vier begon de eerste game drive. Geen van beiden hadden dit ooit eerder meegemaakt, dus we lieten het gewoon op ons afkomen. In een open jeep door de "bush bush". Een immens groot wildreservaat waar we op "jacht" gingen naar de Big 5! En die hebben we gevonden: luipaarden op nog geen twee meter afstand, leeuwen, een immens grote kudde olifanten die de confrontatie zocht met de leeuwen, buffels, neushoorns.... Nou ja, noem maar op en we hebben ze gezien. Dus we hebben heel veel foto's gemaakt.

Toen kwam de dag van de waarheid: 24 oktober, de dag! 's Ochtends weer eerst een game drive gedaan, daarna een heerlijke massage gehad die werd gevolgd door een fantastische lunch. En toen gingen we ieder apart naar een kamer om ons klaar te maken voor de trouwceremonie. Wat indruk maakte, was toen ik me ging douchen –en dan moet je je voorstellen dat er geen gordijnen in de badkamer hingen- er een stuk of zes olifanten langs de badkamer kwamen lopen. Fantastisch!

Daarna hebben we onze trouwkleding aangetrokken, die de dag ervoor nog keurig was gestreken door het personeel. We hadden de plek waar de trouwceremonie zou plaatsvinden 's ochtends na de game drive al uitgekozen. Maar het oorspronkelijke plan, om te trouwen bij een meertje, kon helaas niet doorgaan. Er waren daar namelijk nijlpaarden en leeuwen gesignaleerd, dus het was qua veiligheid beter om daar niet te gaan staan. Het alternatief werd Ulusaba's Rock Lodge, de andere lodge van Ulusaba, waar de kamers zijn gebouwd op een heuvel en tegen rotsen. Vanaf het terras kon je voor je gevoel over heel Zuid-Afrika kijken. Wat een uitzicht! En wat hadden ze het mooi aangekleed, met ieder een soort troon.

Ik moest beneden aan de trap blijven staan, wachtend op mijn bruid. Wat was ik zenuwachtig: hoe zou ze eruit zien? Ik hoopte alleen dat ze geen sluijer zou dragen, dat had ik al een paar keer subtiel laten vallen. En daar kwam ze dan, wat zag ze er mooi uit! Het overtrof mijn stoutste dromen. Echt, wat zag ze er mooi uit (en gelukkig geen sluijer). Toen ze eenmaal beneden was en na wat mooie woorden met elkaar gewisseld te hebben, begon de trouwceremonie. De Marriage Officer was een onwijs vriendelijke, gezette blanke Zuid-Afrikaan.

We hadden afgesproken dat de ceremonie in het Afrikaans zou gaan met hier en daar een woordje Engels. Het was echt goed te verstaan. Met onze getuigen achter ons, de masseuse van het Wellness centre en de lodge manager, sprak de Marriage Officer tot ons. Het was fantastisch om dit mee te maken. Gewoon met z'n tweeën in zo'n vreemd en ver land, midden in de natuur met twee "vreemde" getuigen elkaar het ja-woord geven. Wat een ervaring!

Ook hadden we afgesproken om een persoonlijke woordje tot elkaar te richten tijdens de ceremonie. Het ging echter niet lukken; het was te emotioneel om elkaar in de ogen aan te kijken en je diepste gevoelens met elkaar te delen. Het enige dat er uitkwam, waren een paar dikke kussen. Toen de ceremonie ten einde was, kwam er als verrassing voor ons ik denk wel 20 zingende vrouwen naar beneden gelopen. Ik had wel een keer aan Yolanda van Fundisa Weddings te kennen gegeven dat we dat heel leuk zouden vinden. Nou, dat gebeurde dus ook. Zo indrukwekkend die vrouwen. En wat een stemmen! Geweldig! Dit moet je echt meegemaakt hebben om te ervaren en te begrijpen hoe het was! Na vervolgens de handtekeningen te hebben gezet op de trouwakte en na een glaasje champagne en de bruidstaart, gingen we met een fotografe

foto's maken bij het meertje waar we in eerste instantie wilden trouwen. En inderdaad zagen we, weliswaar op een veilige afstand, nijlpaarden in het water.

Toen dat teneinde was, werden we naar onze kamer gebracht en kregen we een intiem diner aangeboden. Een etentje van vier gangen en elke gang werd apart opgediend. Echt wat werden we verwend.

We hebben daarna tijdens de honeymoon ook nog andere mooie, bijzondere dingen gezien: de Panorama-route, townships, Robbeneiland, prachtige natuur, meer wilde beesten, noem maar op. Wat is Zuid-Afrika toch een prachtig en divers land. Het was echt een avontuur om nooit meer te vergeten. We zouden willen dat het nog voor ons lag en we alles opnieuw mochten beleven.....

Als je van te voren besluit om op deze wijze te gaan trouwen in het buitenland en je met een organisatie in zee gaat die je verder niet kent, is het de vraag of het zal gaan zoals je dat hoopt en voor ogen hebt. Yolanda van Fundisa Weddings heeft er echt voor gezorgd dat we de trouwdag van ons leven hebben gekregen en het was tot in de puntjes verzorgd (en dat is echt geen verkooppraatje).

Na de reis hadden we nog veel napezier, want toen we geland waren in Nederland vroeg een broer van Mike hoe het was geweest op de Canarische Eilanden. 'Leuk' antwoordden we. 'Oh, we zagen op het nieuws dat het noodweer was!' Tja toen hebben we besloten dat weekend maar de hele familie af te gaan en het grote nieuws te vertellen.....

Hun weddingplanner Yolanda van Fundisa Weddings:

De bruiloft van Mike & Tarheel herinner ik mij nog goed, want die heb ik voor een groot deel geregeld terwijl ik ook druk bezig was met de immigratie. Zo'n beetje alles was al ingepakt voor de verhuizing terug naar Nederland, behalve mijn computer. Het meeste van de correspondentie over de trouwdag van Tarheel en Mike bij Ulusaba is dus via email gegaan.

Het grote voordeel van weer in Nederland te wonen, is dat ik de bruidsparen nu vooraf kan ontmoeten en in een persoonlijk gesprek alles uitvoerig met ze kan doornemen. Iets wat Mike & Tarheel dus nog niet konden doen.

Daarom is het extra bijzonder dat ik nog steeds zo'n goed contact met Mike & Tarheel heb en ik vond het geweldig om de geboortekaartjes van hun kinderen te krijgen. Joepie, weer een 'Fundisa Weddings-baby' geboren, denk ik dan altijd. En na ruim 120 bruiloften die ik in de afgelopen jaren georganiseerd heb, zijn dat er ondertussen gelukkig al heeeeeeel veel.